

GRĂBEȘTE-TE, FUGI REPEDE ÎNCOACE

Vă mulțumesc. Haideți să ne plecăm capetele și să vorbim cu Cel înaintea căruia am venit să ne închinăm.

Binecuvântatul Dumnezeu, pentru noi e o zi mare, pregătită de Tine, ca să ne bucurăm în prezența Ta, de aceea dorim să-Ți mulțumim pentru harul pe care L-ai turnat peste inimile noastre prin Duhul Sfânt. Tu ne-ai învrednicit să fim cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu, și cum spune Biblia, încă nu s-a arătat ce vom fi, dar una știm, și anume: că vom avea un trup ca și trupul Său proslăvit, pentru că Îl vom vedea așa cum este. Binecuvântează fiecare inimă credincioasă din locul acesta și pregătește-ne pentru venirea Lui, căci Te rugăm aceasta, în Numele lui Isus Hristos. Amin. Vă puteți așeza.

Ce frumos strălucește soarele astăzi. Păcat că nu a fost așa toată săptămâna, dar El știe ce să ne dea; știe ce este cel mai bine pentru noi. Da, eu cred că acesta este cel mai bun lucru la Domnul nostru: El știe de ce avem nevoie încă înainte ca să Îi cerem.

Săptămâna aceasta a însemnat foarte mult pentru mine, unul din evenimentele ei plăcute fiind vizita

Duhului Sfânt din seara trecută.

Nu pot uita nicicum
aceasta, pentru că a fost o experiență deosebită și vă pot
spune că numai o
singură dată mi s-a mai întâmplat așa ceva în viață.

Fratele Wood este
aici ca martor. Noi am fost la pescuit pe râu. Cred că mulți
dintre voi au
auzit povestea, iar acum a venit din nou.

Prietenul meu, domnul
Wood, a fost martor al lui Iehova, de aceea, vreau să le spun
ceva martorilor:
Dumnezeu are încă Duhul Sfânt și pentru voi. Cu siguranță.

Fratele Wood a avut
un băiat bolnav de poliomelită și a venit în Texas, acolo unde
a fost făcută
fotografia cu Îngerul Domnului.

El a venit la
adunare, care era o clădire ca aceasta, iar Duhul Sfânt l-a
chemat și i-a
vindecat băiatul. Acum nici nu mai știe care picior i-a fost
bolnav, căci este
perfect sănătos.

Fratele domnului Wood
și ceilalți martori ai lui Iehova, l-au excomunicat pentru că

a părăsit
credința lor. După o vreme, fratele lui a venit să-l viziteze
și s-a întâmplat
ca Duhul Sfânt să se ocupe de el chiar în timp ce tăiam iarba,
descoperindu-i
toate lucrurile. Aceasta a făcut ca acel bărbat să meargă după
tatăl lui.

Apoi, tatăl lui și cu
mine ne-am dus la pescuit, iar când eram încă pe drum, Duhul
Sfânt a venit și
i-a spus exact ce se va întâmpla în acea zi, cine va prinde
pește și cum vor
arăta ei, totul întâmplându-se întocmai.

Atunci băiatul l-a
întrebat: „Tată, ce părere ai despre asta?”, la care el a
răspuns: „Păi, dacă
un om vede peștele înainte de a-l prinde este foarte bine.”

La câteva zile după
asta, Lyle, fratele lui convertit și cu mine, eram din nou
împreună, căci ne-am
dus să pescuim pe lacul Kentucky. Și el a spus:

„Lyle, ar trebui să
mergi acolo și să-i spui cutare lucru femeii Cutare.” Ea
aparținea de Biserica
lui Dumnezeu, mai bine zis, de Biserica domnului Anderson. Și
el a zis: „Ar
trebui să mergi la ea și să-i spui că am fost salvați.”

De îndată ce a spus
aceste cuvinte, Duhul Sfânt a venit peste mine, așa că m-am
ridicat în
picioare, în barcă și am spus: „Așa vorbește Domnul: în curând
va învia un
animal mic, iar apoi îl veți vedea.”

După ce am spus
aceste cuvinte, m-am așezat, gândindu-mă: „Un animal mic? Ce
poate fi aceasta?”

În ziua următoare
eram din nou la pescuit, căci voiam să prindem niște pește-
lună. Fratele
domnului Wood, adică Lyle, a prins un peștișor cam așa de mic.
O, bietul de el
înghițise tot cârligul, așa că atunci când fratele i-a scos
cârligul afară, a
smuls toate măruntaiele din el: stomacul, intestinul, totul,
după care l-a
aruncat în apă.

Peștișorul s-a zbătut
de câteva ori, după care a rămas deasupra apei, mort, vântul
împingându-l încet
spre mal. Cam la o jumătate de oră după această întâmplare, a
venit un sunet ca
un răcnet, așa cum s-a auzit aici, aseară. Soarele strălucea
plăcut, ca și
acum, iar când acel sunet m-a atins, m-am ridicat, iar Ceva
mi-a spus:

„Vorbește aceluia

pește mort!”

Atunci am spus:

„Peștișorul, Isus Hristos ți-a dat viața înapoi.”

Imediat, peștișorul

s-a întors pe o parte, apoi a trecut pe sub barcă cât a putut de repede.

Vedeți simplitatea

lui Dumnezeu? În Marcu 11.23-24, El s-a folosit de un exemplu simplu, pentru a le da ucenicilor o lecție referitoare la marea putere a lui Dumnezeu:

„Adevărat vă spun

că, dacă va zice cineva muntelui acestuia: „Ridică-te și aruncă-te în mare”,

și dacă nu se va îndoi în inima lui, ci va crede că ce zice se va face, va avea

lucrul cerut.

De aceea vă spun că,

orice lucru veți cere, când vă rugați, să credeți că l-ați și primit, și-l veți avea.”

Vedeți? Acolo a spus

doar câteva cuvinte și smochinul acela s-a uscat, iar aici a spus tot câteva

cuvinte, și peștișorul mort, a revenit la viață.

Poate că mulți dintre
voi au auzit povestea despre acel oposum bolnav. Dumnezeu este
atât de simplu
și lucrează atât de simplu, încât oamenii trec pe lângă El
fără să Îl vadă,
pentru că-și fac tot felul de închipuiri cu privire la felul
Său de lucrare.

Vedeți? Voi nu
vedeți, pentru că nu vă uitați în simplitate la El. Dar dacă
vă coborâți și
observați aceste lucruri, Dumnezeu este drept cu voi și va
lucra.

Atunci a fost pentru
mine prima dată când am auzit acel glas, apoi aseară, în timp
ce mă rugam l-am
auzit din nou.

Mai am încă un mesaj
de adus, după care voi pleca din oraș, și cred că după aceasta
urmează un alt
pas în slujba mea, pas care va fi cu mult în fața acestuia de
acum.

Este cineva aici,
care-și amintește de începutul slujbei mele, când mi-am pus
mâinile peste
cineva? Vă amintiți? În ordine.

Câți își amintesc că
atunci Domnul a promis că dacă voi fi sincer, voi cunoaște

tainele inimilor? Vă
amintiți aceasta? Și o vedeți împlinindu-se?

Da, iar acum urmează
altceva. Vine cât de repede. Cred că va fi mai mare decât
ultima. Desigur.

În după-amiaza
aceasta, aș vrea să vă atrag atenția asupra unor texte din
Scriptură, căci doresc
să vă vorbesc despre un subiect pe care cred că Domnul îl va
binecuvânta.

Primul text este din **Luca**
17.20:

***„Fariseii L-au
întrebat pe Isus când va veni Împărăția lui Dumnezeu. Drept
răspuns, El le-a
zis: „Împărăția lui Dumnezeu nu vine în așa fel ca să izbească
privirile.”***

Apoi voi citi din **Geneza**
19.22:

***„Grăbește-te de fugi
în ea, căci nu pot face nimic până nu vei ajunge acolo. Pentru
aceea s-a pus cetății aceleia numele Țoar.”***

Fie ca Domnul să-Și

adauge binecuvântările Sale, în timp ce ne vom ruga pentru un moment.

Doamne, totul este în
mâinile Tale, de aceea Te rog să iei aceste cuvinte și să le
faci Lumină în
fața ochilor noștri, pentru că trăim într-o zi mare.

Te rugăm să Te
descoperi în mijlocul nostru în cel mai convingător mod, căci
o cerem în Numele
lui Isus. Amin.

Cuvântul Lui nu va
cădea niciodată.

Pentru această
după-amiază am ales subiectul „**Grăbește-te, fugi repede
încoace!**”

Acum câteva seri,
v-am vorbit despre rachete. De atunci, guvernul american a
lansat încă o
rachetă, care la fiecare o sută de minute, face un ocol în
jurul pământului.
Toate acestea dovedesc că ceea ce a fost vestit este foarte
aproape.

Eu cred că dacă a existat
vreodată un timp în care oamenii ar trebui să-și deschidă
ochii și să privească

în Cuvântul lui Dumnezeu, acela este astăzi. Aceasta este ziua, pentru că s-ar putea să nu mai existe un mâine.

Deci, dacă biserica ar trebui să-și încheie armura, atunci acel timp ar trebui să fie astăzi. Ar trebui să nu mai amâne nicio zi. Dacă știți că între voi și Dumnezeu este vreun lucru care vă oprește să mergeți în răpire, ar fi bine să-l îndepărtați chiar acum. Nu vă părăsiți locurile!

Noi privim spre ceasul când va veni Domnul Isus, căci trăim în acel timp, iar El a spus:

„Când vor începe să se întâmple aceste lucruri, să vă uitați în sus, și să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea voastră se apropie.” (Luca 21.28).

„Vor fi semne în soare, în lună și în stele. Și pe pământ va fi strâmtorare printre neamuri, care nu vor ști ce să facă la auzul urletului mării și al valurilor;

oamenii își vor da sufletul de groază, în așteptarea lucrurilor care se vor întâmpla pe pământ; căci puterile cerurilor vor fi clătinate.” (v.25-26).

Eu știu că unii
dintre voi se gândesc: „Păi, frate Branham, de ce tot insiști
asupra acestor
lucruri?”

Aceasta este pe inima
mea. Știu că despre aceste lucruri trebuie vorbit astăzi.

Noi am vorbit despre
Babilon și despre scrisul de mână de pe perete, iar astăzi,
aproape că simțim
vântul fierbinte al judecății suflându-ne în față, căci lumea
trebuie să ajungă
la sfârșit. Nu mai este nicio șansă pentru ea, decât venirea
Domnului Isus. Da,
aceasta este singura șansă.

Eu nu aștept o mare
trezire. Nu, nu! Problema este că trezirea a venit și s-a dus,
iar voi nici nu
ați știut aceasta. Întotdeauna a fost așa.

Voi așteptați ceva
deosebit, iar Satana va continua să spună: „O, va fi ceva mai
mare aici sau
dincolo!” și astfel totul va trece pe lângă voi, fără să
vedeți.

Nu a venit Ioan
Botezătorul pe pământ și nici chiar cei aleși nu l-au
recunoscut? Ba da.
Vedeți?

Trezirea este pe
terminate, de aceea, nu priviți după ceva mai mare, căci noi
avem deja acel
lucru; noi avem cel mai mare lucru din cer: pe Duhul Sfânt,
care se manifestă
în această generație. Deci nu mai este nimic de făcut.

Dar vedeți, lumea nu
simte judecata viitoare. Am auzit că cei de la Pentagon ar fi
spus că nu știu
ce să mai facă. Ei bine, există o singură Carte care vă poate
îndruma ce să
faceți, iar aceasta este Biblia lui Dumnezeu. Aceasta este
singura care poate
să-ți spună ce să faci, de aceea, ridicați-vă privirile în
sus, căci nu mai
este nicio altă cale de scăpare.

Deja este în puterea
omului să distrugă pământul în mai puțin de o oră, dacă vrea.

Ce i-ar împiedica pe
conducătorii Rusiei să bea puțin mai multă vodcă, iar apoi să
apese butonul
care ar arunca pământul de pe orbita sa? Vedeți, ei ar putea
face aceasta, și
nu ar fi deloc contrar Scripturii. Da, noi ne aflăm la
sfârșitul timpului.

Vreau să vă spun că
toate lucrurile pe care le-am văzut întâmplându-se în
săptămâna aceasta, în
adunările pe care le-am ținut, și care au avut loc pentru că

oamenii au
îndepărtat orice îngrijorare sau preocupare din inima lor, și
s-au predat Domnului,
ne dovedesc că ceva este pe aproape.

Cred că atunci când
un grup mic, ca al vostru, se adună zi de zi și seară de
seară, dovedește că
există Ceva care vă presează să faceți aceasta. Voi sunteți
oameni umpluți cu
Duhul, de aceea interiorul vostru este Ceva care vă
avertizează.

S-ar putea ca în oraș
să vină un mare teolog, care are multă educație și care poate
vorbi foarte bine
și clar, așa că fiecare adunare ar dori să aibă legătură cu
el, căci, desigur,
ar fi o onoare să poți asculta un astfel de bărbat, dar nu
aceasta așteaptă
Biserica. Nu, nu. Biserica adevărată, credincioșii, se uită
după manifestarea
Duhului Sfânt, după Ceva care să le miște inimile. Copiii nu
știu ce este
aceasta, dar Dumnezeu să mă ajute să vă pot explica.

Nu cu mult timp în urmă,
am avut privilegiul să merg în India, unde am fost călăuzit de
Domnul. Chiar
când am ajuns acolo, avea loc un cutremur. Și acolo, s-a
întâmplat ceva foarte
ciudat: cam cu două zile înainte ca acel cutremur să aibă loc,
toate vitele și
păsările care aveau cuiburi prin hornuri sau printre

crăpăturile zidurilor, au
părăsit orașul și s-au dus pe câmp.

Vitele, care în
timpul zilei stăteau la umbra acelor ziduri, s-au dus și ele
au stat în
mijlocul pășunii, deși era foarte cald. De ce aceasta? Nu
exista niciun indiciu
care să arate că ar putea avea loc un cutremur; oamenii de
știință nu l-au
putut prevedea mai dinainte, dar vedeți? Micuța pasăre, care
nu are suflet, ci
doar un instinct și vitele care sunt mânate tot de un
instinct, au putut să-l
simtă și să fugă.

Și eu vă spun: dacă
păsările și vitele au putut să scape de la moarte bazându-se
pe niște
instincte, cu cât mai mult s-ar cuveni ca Biserica să se tragă
înapoi de lângă
vechile religii și să stea fără frică în mijlocul prigoanelor,
având privirea
îndreptată sus, pentru că izbăvirea ei este aproape. Căci, așa
cum a avertizat
acele animale și le-a îndemnat să fugă de acolo, pentru a-și
scăpa viața, tot
așa, Dumnezeu Își avertizează și poporul Său. Acesta este
motivul pentru care
mulți oameni părăsesc aceste biserici mari și catedralele și
ies afară la
îndemnul Evangheliei. Și chiar dacă sunt numiți fanatici, sau
mai știu eu cum,
ei iau poziție. De ce? Pentru că Duhul Sfânt i-a avertizat cu
privire la

judecata care trebuie să vină.

O, cât Îl iubesc pe
Dumnezeu pentru că face aceasta!

Dumnezeu urăște
păcatul și îl va judeca. Eu am spus adesea că dacă Dumnezeu nu
va judeca
America pentru păcatele ei, va trebui să ridice Sodoma și
Gomora și să le ceară
scuze pentru felul cum s-a purtat cu ele.

Cu siguranță, că noi
vom secera ceea ce am semănat, iar un om care este cât de cât
duhovnicesc, știe
că acesta este adevărul.

Noi am ajuns la
capătul drumului, de aceea, voi trebuie să știți că sunteți în
siguranță numai
în Hristos, și există o singură cale prin care puteți fi
acolo: dacă Dumnezeu
v-a ales mai dinainte pentru aceasta, pentru că este scris:
*„Nimeni nu poate
veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl, care M-a trimis; și Eu
îl voi învia în
ziua de apoi.”* Și: *„Tot ce-Mi dă Tatăl, va ajunge la Mine; și
pe cel ce vine la
Mine,...îl voi învia în ziua de apoi.”* (Ioan 6. 44,37,39b).

Și tot Isus a spus în
Luca 17.26,30, că:

*„Ce s-a întâmplat
în zilele lui Noe, se va întâmpla la fel și în zilele Fiului
omului.”*

Acum aș vrea să luați
aminte la ceea ce a spus El referitor la aceste zile:

*„...mâncau, beau,
se însurau și se măritau...” (v.27a).*

Știți unde se
înregistrează cele mai multe divorțuri din lume? În Statele
Unite. Da, noi avem
cea mai ridicată cotă a divorțurilor.

Priviți ce a spus
apoi, referindu-se la zilele lui Lot:

*„...mâncau, beau,
cumpărau, vindeau, sădeau, zideau...” (v 28).*

Cunoașteți un alt
timp în care industria construcțiilor să aibă un progres mai
mare ca astăzi?
Priviți oamenii care au trăit cu o sută de ani în urmă. Ei nu
erau cu mult mai
evoluati ca acum 6.000 de ani. Vedeți?

Nu demult, oamenii
își trimiteau scrisorile prin intermediul mesagerilor, dar

acum, au la
dispoziție telefonul, telegraful și televiziunea. Acum, sunt
suficiente doar
două minute ca un mesaj să facă înconjurul lumii. Vedeți ce
deosebire este?

Cu vreo 350 de ani în
urmă, un om de știință francez, a spus că dacă un om ar merge
cu viteza de 40
mily/h, pe care o considera infernală, ar fi ridicat de pe
pământ datorită
forței gravitaționale, iar acum rachetele merg cu peste 1.800
de mily pe oră în
jurul pământului. Vedeți? Și cu siguranță, la anul vor avea și
oameni la bord.

Oamenii au progresat
foarte repede, într-un interval foarte scurt. De ce? Pentru că
așa a spus
Dumnezeu că va fi.

Uneori, noi ne
întrebăm de ce nu avem toate aceste lucruri mari pe care le au
restul
oamenilor. De ce nu putem fi și noi pe care le au restul
oamenilor? De ce nu
putem fi și noi pe culmile succesului? Eu nici nu vreau să fiu
pe culmile
succesului aici, pe pământ, ci doresc să fiu pe culmile lui
Dumnezeu.

Observați, la început
au fost doi băieți care se închinau aceluiași Dumnezeu.

Amândoi au ridicat
biserici; amândoi au ridicat altare; amândoi aparțineau
bisericii; amândoi erau
respectabili; amândoi credeau în Dumnezeu și îngenuncheau cu
sinceritate ca să-I
aducă închinare. Vedeți? Amândoi erau la fel de
fundamentalisti.

Dacă Dumnezeu ar
privi doar spre fundamentalism, ar trebui să-l accepte și pe
Cain, așa cum a
făcut cu Abel, căci altfel ar fi nedrept. Dar vedeți? Abel a
primit Ceva care
l-a învățat ce trebuie să facă.

Priviți apoi cei doi
pomi care se ridică și cresc în Exod. Primul, este Israelul,
cel
interdenominațional, aflat în călătorie spre țara făgăduită;
iar al doilea este
Moabul, care avea un episcop.

Din punct de vedere
fundamental, ambii erau corecți, Moabul având asemeni
Israelului, șapte altare,
șapte boi, șapte berbeci, deci șapte jertfe, care vorbeau
despre venirea lui
Hristos. Dar spre deosebire de Moab, Israelul avea
descoperirea. Înțelegeți?

Moabul avea
fundamentalismul și o grămadă de nonsensuri, iar Balaam nu a
putut să vadă

semnul supranatural din mijlocul Israelului: Stâlpul de Foc. El nu a putut vedea legământul făcut între ei și Dumnezeu, de aceea a crezut că Dumnezeu îi va blestema și îi va nimici. Dar vedeți, ei aveau supranaturalul.

Același lucru s-a întâmplat și în zilele lui Isus. Fundamental, fariseii erau la fel de corecți ca și El, dar Dumnezeu era în Hristos, urmându-L cu semne mari și minuni.

Aceste două mlădițe care au venit din Geneza, au crescut împreună, iar acum au ajuns aproape la coacere. Și iată-le pe amândouă, spunând: „Noi credem în nașterea din fecioară; noi credem în jertfa lui Hristos; noi credem în cea de-a doua venire a Sa.”

Dar, fraților, Dumnezeu Se va legitima întotdeauna pe Sine, prin faptul că Se află în tabăra urmată de semne și minuni supranaturale. Da, El Se face cunoscut întotdeauna în felul acesta, pentru că fiind supranatural, nu poate lucra altfel și nu Se poate descoperi altfel, decât în mod supranatural. Puteți înțelege aceasta?

O, mie îmi place atât de mult!

Aș vrea să observați puțin din linia lui Cain. El era foarte religios; era la fel de religios ca și Abel. Mai mult, era la fel de sincer și de fundamentalist ca și Abel, dar diferența dintre ei consta în faptul că el nu avea descoperirea.

Acest lucru s-a întâmplat tot timpul de-a lungul veacului.

Odată, Isus i-a întrebat pe ucenicii Săi:

„Cine zic oamenii că sunt Eu, Fiul omului?” Și ei au răspuns: *„Unii zic că ești Ioan Botezătorul; alții: Ilie; alții: Ieremia, sau unul din proroci.”*

„Dar voi”, le-a zis El, „cine ziceți că sunt?”

Atunci Simon Petru I-a zis: „Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului celui viu!”
(Matei 16.13-16).

Biserica Catolică spune că El și-a zidit biserica pe Petru, în timp ce bisericile protestante sunt de părere că Isus și-ar fi zidit Biserica pe El însuși, însă dacă veți citi în Biblie,

veți vedea că
ambele păreri sunt greșite. El nu și-a zidit Biserica nici pe
Petru, nici pe El
însuși.

Priviți numai ce i-a
spus lui Petru și veți înțelege:

*„Ferice de tine,
Simone, fiul lui Iona; fiindcă nu carnea și sângele ți-a
descoperit
lucrul acesta, ci Tatăl Meu care este în ceruri.*

*pe această **piatră**
voi zidi Biserica Mea, și porțile Locuinței morților nu o vor
birui.” (v.17-18).*

Aceasta a avut Abel;
aceasta au avut apostolii, aceasta aveți voi; aceasta are
biserica Sa:
descoperirea duhovnicească a Fiului Său, care S-a arătat
printre voi în Puterea
Duhului Sfânt, conform Cuvântului Său care spune:

*„Duceți-vă în
toată lumea, și propovăduiți Evanghelia ... și aceste semne îi
vor însoți pe
cei ce vor crede...” (Marcu 16.15, 17a).*

Descoperirea
prezenței Domnului Isus cel înviat, iar oamenii care au o

privire

duhovnicească, îl primesc și îl cred, pentru că El a spus că „pe această piatră (descoperire), voi zidi Biserica Mea...” și iată că noi trăim în acea zi.

Vă rog să-i observați pe urmașii lui Cain. Ei au fost oameni deștepți, au fost oameni de știință, mai mult, erau oameni deosebit de religioși. Ei aveau biserici mari, în care vorbeau oameni educați și învățați. Biblia spune că ei făceau cercetări și au prelucrat metalele, au construit case și erau meșteri mari.

Uitați-vă astăzi.

Priviți cât sunt de religioși acești oameni, dar cei care au intrat în arcă, erau niște agricultori umili.

Cei aflați de partea

cealaltă, aveau concepții intelectuale, pe când cei ce erau de partea lui

Dumnezeu, aveau descoperirea lui Isus Hristos, și nu prin cuvântul scris, ci prin Adevărul spiritual descoperit. Amin.

O, binecuvântat să

fie Numele Lui! Dumnezeu Se descoperă fiecărui individ așa că, în curând El

devine divinitatea dinlăuntrul lui. Ce urmează? Acel om devine un fiu sau o

fiică a lui Dumnezeu, iar El îi spune:

„Vorbește acestui
munte și nu te îndoii, căci atunci el se va muta din loc.”
Înțelegeți?

Judecata este tot mai
aproape, dar El își călăuzește poporul în așa fel, încât să nu
trebuiască să
fie judecat.

Acum aș vrea să
observați ceva. Întotdeauna, înainte ca judecata Sa să
lovească un anumit loc,
Dumnezeu a făcut ceva supranatural.

Noe a trecut printr-o
lungă perioadă de așteptare, după care a apărut un înger, un
proroc al
Domnului: Enoh, și astfel, semnul supranatural a fost dat, iar
ei au putut
intra în arcă.

Aș vrea să observați
apoi, că până să fie scoși afară copiii lui Israel, au trecut
sute de ani în
care nu s-a întâmplat nimic supranatural. Vedeți? De la
moartea lui Iosif, care
fusesse un simbol spre Hristos, nu se mai întâmplase nimic
deosebit, dar înainte
ca Egiptul să fie lovit, când Dumnezeu și-a scos copiii afară,
acolo a fost un

mesaj, un proroc, au apărut îngeri și au avut loc semne supranaturale. Ce a urmat? Copiii lui Dumnezeu au fost duși în Gosen, pentru a fi feriți de plăgile care urmau să lovească Egiptul, înainte de ieșirea lor afară.

Apoi, înainte ca Ierusalimul să fie distrus, Isus a spus:

„...atunci, cine va fi pe acoperișul casei, să nu se pogoare să-și ia lucrurile din casă;

și cine va fi la câmp, să nu se întoarcă să-și ia haina.” (Matei 24.17-18), ci „grăbiți-vă să ieșiți din cetate.”

Și iată că în timpul acesta, urmașii acelor evrei credincioși, se întorc din nou la Ierusalim, din Iran și din alte părți, căci cei 144.000 nu sunt evrei care mint și înșeală, ci sunt urmașii adevăraților evrei, care au scăpat în zilele când Titus a asediat Ierusalimul. Atunci, Israelul a fost risipit peste tot, iar Ierusalimul, distrus.

De atunci, ei nu s-au mai adunat niciodată, până azi, când se împlinește ceea ce a spus Dumnezeu,

dovedind că suntem la sfârșit.

Prieteni, uitați-vă!

De câte ori a venit vreun mesager pentru biserică, ea l-a respins. Acesta este adevărul.

Întotdeauna când

Dumnezeu a trimis un mesaj pentru biserică, ea l-a respins. Acesta este adevărul.

Uitați-vă la Martin

Luther și la John Wesley. Ce părere aveți de aceasta, fraților menoniți și amiși? Întotdeauna când vine un mesaj, biserica îl respinge. Sigur că da.

Noi creștem, creștem,

creștem iar acea rămășiță mică ce iese din sămânță, se naște din nou. Oh,

binecuvântat să fie Numele Domnului! Noi suntem la sfârșit. Așa este.

Puteți să vă uitați

afară și să vedeți scrisul de mână de pe perete.

De fiecare dată,

mesagerii care au venit, au adus un mesaj de dragoste, de har și de eliberare.

Da, întotdeauna mesajul lui Dumnezeu a fost un mesaj de

eliberare, înaintea
judecății.

Lot a avut
eliberarea, dar chiar când a fost un mesaj de eliberare,
oamenii l-au respins.
Vedeți? El trimite milă și eliberare, dar oamenii îl resping.

Aș vrea să observați
timpul lui Lot, căci ceea ce s-a întâmplat atunci, mă face să
cred că biserica
va pleca înainte ca pământul să fie distrus.

Eu nu sunt teolog,
pentru că nu am prea multă educație, dar urmăresc cu atenție
simbolurile
biblice, pentru că, dacă privesc umbra mea (dau un exemplu),
am idee despre
felul cum arăt.

Ați observat că nu a
putut cădea niciun strop de ploaie până nu a intrat Noe în
arcă? Norii
acopereau cerul, tuna și fulgera, dar nu a căzut niciun strop
până când Noe nu
a intrat în arcă.

Când a nimicit
Sodoma, îngerul i-a spus lui Lot: „*Grăbește-te să fugi...căci nu
pot face
nimic până nu veți ajunge acolo.*” (Geneza 19.22). Vedeți?
Focul nu putea

cădea câtă vreme el era acolo. Nu, nici măcar o bucată de piatră nu putea cădea peste Sodoma câtă vreme era Lot în ea. Așa este.

Și Isus a spus: „*Așa cum a fost atunci, va fi și la venirea Fiului omului.*” Cu siguranță.

În una din nopțile acestea, înainte ca vreo bombă să lovească acest pământ, va fi o plecare Acasă a Miresei lui Hristos.

Da, înainte ca să vină judecata, Biserica va merge Acasă.

Judecata este foarte aproape, iar voi puteți vedea scrisul de mână de pe perete sau pe cer... Ei au ajuns acolo sus și este destul să lanseze doar 2-3 bombe și totul este gata. Pot s-o facă chiar astăzi, dacă vor. Noi vedem aceasta. Atunci, cu cât mai mult, ar putea veni Isus chiar în ceasul acesta, ca să-Și ia Mireasa? Așa este.

Poate ziceți: „Păi, am mai auzit aceasta!”

Vedeți? Aceasta este respingerea.

Acum vreau să
observați timpul lui Lot, căci Dumnezeu va arde acest pământ
cu foc. Câți din
voi știu că El a spus aceasta? Da, El o va face.

Aș vrea să observați
natura aceluia Înger care a venit înainte ca ținutul Sodomei și
Gomorei să fie
ars și să comparați aceasta cu Statele Unite. Comparați cele
două timpuri și
veți vedea numai divorțuri, imoralitate, educație, etc. Le
puteți vedea?

Acum priviți ce s-a
întâmplat acolo.

Dumnezeu avea o
rămășiță: pe Avraam, care era afară din Sodoma.

Când îngerii s-au dus
la Lot să-i spună să iasă din Sodoma, el putea lua pe oricine
voia să-l urmeze,
deoarece totul urma să fie nimicuit prin foc.

Și Lot s-a dus pe
străzi, noaptea, la rudele Lui, peste tot prin cetate,
predicând cât putea de
tare, dar cum au reacționat oamenii? Biblia spune că ei
vorbeau cu el în
batjocură.

Dar astăzi cum este?

Ce spun despre mesaj, oamenii din timpul nostru?

„O, totul este doar o invenție! Ce minciună! Voi încercați să imitați ceva ca să păreți mai deosebiți decât ceilalți. Totul este doar o păcăleală!”

Dar nu, Cel care face aceste lucrări este Duhul Sfânt, dar voi nu puteți să-L vedeți pentru că sunteți prea orbi.

Voi spuneți: „Este biblic ceea ce spui?”

Haideți să intrăm puțin mai adânc, dacă credeți că veți putea suporta.

Priviți la Îngerul îndurării care s-a dus la Sodoma, în cetatea care urma să fie arsă, deoarece El a spus că la fel se va întâmpla și astăzi.

Îngerul a venit la Avraam în chipul unui bărbat, iar Avraam l-a recunoscut pentru că era duhovnicesc. El s-a așezat cu spatele spre cortul în care se afla Sara, iar Avraam i-a dat să mănânce. În timp ce vorbeau, El i-a spus lui Avraam: „La

anul pe vremea aceasta, Mă voi întoarce la tine, și nevastă-ta Sara, va avea un fiu."

Avraam avea 99 de ani, iar Sara avea 89, și erau în așteptarea împlinirii acestei făgăduințe de ani și ani.

Cei ce așteaptă venirea Domnului, sunt atenți la fiecare mișcare. Binecuvântat să fie Numele Domnului.

Ei așteaptă tot timpul să se întâmple ceva, pentru că sunt atrași de acest eveniment, așa cum este atras metalul de un magnet. Ei privesc tot timpul după ceea ce urmează să se întâmple, așa cum a așteptat Avraam împlinirea făgăduinței pe care i-o făcuse Dumnezeu.

Și pentru că timpul împlinirii făgăduinței sosise, iată că Avraam a fost vizitat de un Bărbat; dar acel Bărbat nu era un om, ci era un Înger; și acel Înger nu era altcineva decât Atotputernicul Dumnezeu arătat într-un trup uman.

Acum, ascultați-mă cu atenție, voi, cititori ai Bibliei. Când a vorbit cu El, Avraam

L-a numit „Doamne”. Faptul că L-a numit așa, dovedește că acel Bărbat era Elohim, Cel Atotputernic, marele IeHoVaH îmbrăcat în hainele unui bărbat și stând cu spatele către cort.

El i-a spus lui Avraam: *„La anul pe vremea aceasta, Mă voi întoarce la tine și Sara va avea un fiu.”*, măcar că ea avea 89 de ani.

Și știți ce a făcut Sara când a auzit acele cuvinte? A râs în sinea ei, deci râsul ei nu s-a auzit. Mai mult, ea se afla în cortul de la spatele Lui, ceea ce înseamnă că nu avea cum s-o audă.

Totuși, Îngerul a privit spre Avraam și l-a întrebat: *„De ce a râs Sara?”*

Ce fel de telepatie mintală a fost aceea? Oare nu vă este rușine să gândiți așa ceva, când același Înger al îndurării vine în această clădire în fiecare seară și face aceleași lucrări?

Aceasta se întâmplă chiar înainte ca prăpădenia să ardă pe acest pământ, căci este scris că *„Așa*

cum a fost în zilele lui Lot, va fi și la venirea Fiului omului.”

Acolo a fost un Înger care avea deosebirea și putea să vadă ce se petrecea în cortul situat la spatele Lui.

Sara a încercat să nege că ar fi râs, dar El i-a spus categoric: „*Ba da, ai râs!*”

Vedeți? El a știut aceasta, măcar că Sara a râs în inima ei, în timp ce El era cu spatele spre cortul în care se afla ea.

Puteți vedea natura aceluși Duh? Acel Duh nu a fost nimeni altul decât Isus Hristos.

El a făcut același lucru și atunci când a fost pe pământ, în chipul Omului Isus Hristos. Atunci, a făcut aceleași semne, ca să dovedească că El era.

Însă El este aici și în seara aceasta, făcând exact același lucru, înainte ca pământul să fie distrus prin foc.

Cu toate acestea
oamenii spun: „Îți bați joc. Tu ești un antihrist, un imitator
care vrea să
pară deosebit de ceilalți. Ești un prezicător lustruit și
folosești telepatia
mintală.”

Să nu uitați însă că
Isus a spus că *„oricine va vorbi împotriva Duhului Sfânt, nu
va fi iertat
nici în veacul acesta, nici în veacul viitor.”* (Matei 12.32).

Când Dumnezeu face
ceva, fie că oamenii Îl primesc sau nu, mesajul merge mai
departe.

Ei nu L-au primit
atunci; nu L-au primit în timpul lui Noe; nu L-au primit în
timpul Domnului
Isus și nu Îl vor primi nici astăzi. Așa este.

Cu toate acestea,
Tatăl avertizează întotdeauna înainte de-a trimite judecata.
Dar ce spune
Sodoma? „Păi, numai Lot?” Da, numai el, pentru că Biblia spune
că sufletul lui
neprihănit era mâhnit în fiecare zi din pricina păcatelor lor.
Sigur că era,
iar îngerii l-au uns și l-au trimis afară cu Evanghelia.

O, fraților, în ce zi
trăim! Biblia vorbește cât se poate de clar despre aceste zile

din urmă, în 2

Timotei 3, unde spune că oamenii vor părăsi credința și vor fi încăpățânați și mai iubitori de plăceri decât iubitori de Dumnezeu.

Seara trecută a fost

foarte greu de venit aici, pentru că a nins foarte mult, dar când a fost vorba

de meciul de baschet, nu a fost nicio problemă ninsoarea. Ce însemnează

aceasta? Că dumnezeul lor este baschetul.

Eu mă bucur însă, că

Dumnezeul nostru este Domnul Isus Hristos cel înviat, Creatorul care a făcut cerurile și pământul.

Oamenii doresc

lucrurile lumii, pentru că duhul din ei îi atrage spre lume, dar Duhul dintr-un

creștin adevărat, îl atrage spre Hristos. De ce aceasta?

Pentru că Isus a spus

că „Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu este atras de Tatăl Meu.”

Și eu îți spun,

frate, grăbește-te și fugi la El, căci nu mai este mult timp!

Într-una din

aceste zile, toate zidurile ecleziastice se vor prăbuși, de aceea, grăbiți-vă

și fugiți cât se mai poate. Ieșiți afară din lume și intrați în Hristos!

Gândiți-vă că
răsuflarea fierbinte a judecății înconjoară pământul cu mii de
mile pe oră,
căci o mulțime păcătoasă stă cu mâna pe butonul care poate
transforma totul în
pulbere, în mai puțin de cinci minute.

Nu așteptați să vină
ceva mareț; o mare trezire, ci așteptați venirea Domnului.
Fiți gata chiar
acum!

Diavolul încearcă să
vă orbească cu lucrurile lumii, dar Hristos s-a făcut cunoscut
tuturor
națiunilor, de-a lungul fiecărei generații și o face și
astăzi.

Biserica nominală stă
adormită, dar Biserica duhovnicească este trează. Fecioarele
nechibzuite s-au
pus să doarmă puțin, de aceea vor ajunge în perioada
necazului, dar cele care
au ulei în candelă, sunt gata.

Binecuvântat să fie
Numele Domnului.

O, cât de mult îmi
place pilda fecioarelor! Vă amintiți desigur de untdelemnul pe
care îl foloseam
pentru iluminat, căci numai de curând avem electricitate.

Priviți aici! Uleiul este pe fundul candeliei. Voi știți că acele candelie aveau un fitil care ajungea până pe fundul candeliei, și care absorbea untdelemnul. Fitilul era făcut dintr-un material special, iar flacăra ardea doar la capătul lui.

Voi nu puteți înlocui fitilul cu o țevă, pentru că uleiul nu va urca niciodată prin ea – prin lucruri făcute de mâna omului. Nu, ci el vine numai pe calea dată de Dumnezeu.

Și acest fitil simbolizează credința, iar singurul care poate trage untdelemnul – pe Duhul Sfânt – sus și să-l facă să lumineze, este însuși Duhul Sfânt.

Deci, atunci când aveți credință la un capăt, când credeți pentru slava lui Dumnezeu, iar celălalt capăt este cufundat în uleiul Duhului Sfânt, veți avea o Lumină strălucitoare. Aceasta este atât de sigur, pe cât este de sigur că eu stau aici.

Dar dacă credința voastră (fitilul) este cufundată în ulei amestecat cu apă? Știți ce se va întâmpla atunci? Va sfârâi.

Aceasta este problema
cu multe lămpi astăzi. Ele sfârâie și scot fum, ceea ce
înseamnă că trebuie să
le curățați.

Iar dacă a fost
vreodată un timp care să necesite curățirea lămpilor, atunci
acel timp este
astăzi, căci El spune: *„Grăbește-te de fugi, căci nu pot face
nimic până nu
vei ajunge acolo.”*

Să nu uitați că
într-o zi, voi sta înaintea voastră la bara de judecată, și ce
veți face când
veți vedea că totul a fost întocmai cum v-am spus? Vedeți? Voi
nu trebuie să
așteptați până atunci.

Ceas după ceas, seară
după seară, Isus Hristos apare aici, în fiecare formă pe care
a avut-o, în
afara trupului Său de carne, în care a umblat pe pământ, și
descoperă tainele
inimilor.

Aseară El a venit
jos, în fața a cinci sute de oameni, exact ca la cincizecime.

Din cer s-a auzit un
glas puternic și toată lumea a început să privească mirată în
jur, după care

s-a auzit un tunet, care a răsunat de aici, de pe platformă,
prin toată
clădirea, mergând ca un vârtej de vânt.

Dar ce am făcut noi?

În loc să ardem în inimile noastre, am spus simplu: „Da, a
fost frumos, fără
îndoială.”

Oh, ridicați-vă și
curățați-vă lămpile, căci în duhul vostru aveți prea mult ulei
amestecat cu
apă, ori acest amestec produce fum, pentru că lămpile voastre
fumează.

Dacă nu vă grăbiți să
faceți aceasta, nu veți mai fi în stare să vedeți Împărăția
lui Dumnezeu care
este tot mai aproape, căci suntem chiar la sfârșit. Ridicați-
vă și curățați-vă
lămpile, apoi haideți să mergem!

Să nu uitați că
înainte ca această lume să fie lovită de marele dezastru care
o va nimici,
conform Scripturii, în marea Sa îndurare Dumnezeu își va lua
biserica de aici,
pentru că ea nu trebuie să treacă prin necaz.

Observați: Lot a
ieșit din ceva care l-ar fi putut distruge; iar Noe a intrat
în ceva care l-a

putut salva. Puneți aceste două lucruri împreună și vedeți ce aveți.

Noi am ieșit afară din lumea care va fi distrusă și am intrat în Hristos, care este singura cale de scăpare.

Noe a intrat, Lot a ieșit. El a ieșit afară din Sodoma, din lume, în timp ce Noe a intrat în arcă și a plutit pe deasupra judecății.

Fraților, de fiecare dată când Dumnezeu a distrus un popor mare sau lucruri mari, mai întâi i-a scos afară din locul acela pe cei aleși, căci, cum ar fi să își reverse judecata peste o biserică pe care a declarat-o El însuși desăvârșită? Nu se poate.

Noi suntem trupul lui Hristos, iar dacă suntem morți în Hristos, suntem moștenitori cu sămânța lui Avraam, după cum este făgăduit.

Cum mai putem fi judecați de Dumnezeu, când El ne-a judecat deja în Hristos? Iar dacă sunteți în Hristos, El a spus că „*aceste semne îi vor însoți pe cei ce cred.*” Și: „*lucrările pe care le-am făcut Eu, le veți face și voi.*” Vedeți? Aceleași

lucrări. De

ce? „Pentru că Eu sunt Vița, iar voi sunteți mlădițele.”

Mlădița care lasă ca

vreun vierme denominațional să-i taie seva vieții, se va usca și va fi arsă.

Dar când din viță iese o mlădiță bună, aceea va aduce la suprafață aceleași roade pe care le are vița.

Dacă este o mlădiță

de păr, va rodi pere; dacă este o mlădiță de vie, va rodi struguri; dacă este o

mlădiță de dovleac, va rodi dovlecei; dacă este o mlădiță de lubeniță, va rodi

lubeniță, căci viața care este în ea dovedește ce este.

Vreți să-mi spuneți

că puteți sta într-o organizație făcută de om și să vă numiți totuși creștini?

Dați-mi voie să vă

spun ceva: Dumnezeu nu a acceptat niciodată, în niciun timp sau epocă, vreo

organizație.

Biserica Catolică a

fost prima biserică organizată, dar știți ce spune Apocalipsa 17 despre ea? Că

este o curvă care are mai multe fiice. Este adevărat? Iar Biserica Protestantă

a ieșit chiar din Biserica Catolică, dar s-a organizat și ea,

ridicând garduri
denominaționale și spunând: „Noi credem asta și nimic mai
mult!” Prin aceasta,
nu a lăsat niciun loc în care să pască oile.

Eu nu am nimic
împotriva organizației voastre, dar problema este că vă
îngrădiți singuri, prin
faptul că spuneți: „Gruparea noastră știe totul!”

Gruparea voastră nu
va ști mai mult decât îi va permite Dumnezeu să știe. Și nu
uitați: Domnul Isus
nu a murit numai pentru metodiști, bapțiști sau penticostali,
ci a murit pentru
întregul trup; iar mesajul Său e dat pentru tot trupul lui
Isus Hristos, ca să
se poată pregăti pentru răpire.

Prieteni, Isus vede
orice mișcare pe care o faceți și știe tot ce vreți să faceți.

Cu puțin timp înainte
de a muri, regele George al Angliei a mers în Canada.
Învățătorii de la școală
au dus copiii pe stradă și le-au dat stegulețe britanice,
pentru ca regele să
vadă că se bucură de vizita lui.

Și iată că regele a
trecut pe acolo, însoțit de frumoasa sa regină, iar oamenii
plângeau de

bucurie, fluturând stegulețele primite.

Copiii trebuiau să se întoarcă la școală, imediat după trecerea regelui, ceea ce au și făcut, în afară de o fetiță pe care învățătorul nu a putut s-o găsească nicăieri.

În cele din urmă, a găsit-o plângând lângă un stâlp de telegraf. Văzând-o, învățătorul a întrebat-o:

„Ce s-a întâmplat, draga mea? Nu ai fluturat stegulețul când a trecut regele?”

„Ba l-am fluturat”, a răspuns ea.

„Atunci nu ai stat destul de aproape de el?”

„Ba da, am fost aproape.”

„Și l-ai văzut pe rege?”

„Da, l-am văzut”, a

răspuns ea.

„Atunci de ce plângi?”

„Petru că regele nu m-a văzut pe mine deoarece sunt prea mică.”

Vedeți? Cu Isus nu este așa. Indiferent că avem educație sau nu, chiar dacă nu aveți cu ce să vă îmbrăcați, El vede și cunoaște fiecare mișcare pe care o faceți și fiecare gând pe care-l aveți.

De ce nu vreți să-l lăsați pe Duhul Sfânt să vă miște mai aproape de cruce? De ce nu vă pregătiți astăzi?

„Așa cum a fost în zilele lui Noe, va fi și la venirea Fiului omului.”

Noi vedem fiecare semn care dovedește că El vine în curând, de aceea, haideți să ne plecăm capetele în timp ce ne vom gândi la aceasta.

Mă întreb cine vrea să spună: „Frate Branham, amintește-mă și pe mine în

rugăciunea de încheiere.

Vreau să mă amintești ca să mă apropii mai mult de Dumnezeu, astfel ca în ziua aceea, micile lucrări pe care le-am făcut pentru El, să-mi fie trecute în seama mea ca neprihănire. El Îl accept pe Isus Hristos și doresc să fiu umplut cu Duhul Sfânt.”

Vreți să ridicați mâna? Domnul să vă binecuvânteze. În ordine.

Acum, totul depinde de voi. Grăbiți-vă.

Mesajul a fost întotdeauna o urgență. Repede, grăbiți-vă! Care înger spune aceasta? Același, pe care-L vedeți aici.

Câți din voi știu că Duhul Sfânt vine aici în fiecare seară și face aceleași lucrări pe care le-a făcut lângă cortul lui Avraam? Să vă văd mâinile.

Atunci care este mesajul? Care este mesajul Lui? Grăbiți-vă și ieșiți afară! Îndepărtați-vă de zidurile acestor denominațiuni! Îndepărtați-vă de aceste ziduri ale păcatului, pe lângă care stați. Îndepărtați-vă de aceste lucruri de la televiziune și de

toate poveștile din ziare!

Cei care sunteți

sceptici și spuneți: „Nu cumva este telepatie? Sau poate vrăjitorie?”

Depărtați-vă repede de aceasta! Ieșiți afară și intrați în îndurarea lui

Hristos, căci la cruce este loc și pentru voi. Grăbiți-vă și primiți-L prin

credință, în timp ce ne vom ruga.

Tată ceresc, sunt

atât de bucuros pentru că în aceste zile rele în care trăim, se întrevede venirea

Regelui nostru binecuvântat, iar Tu ai trimis pe pământ un Înger care să

mărturisească aceleași fapte.

Dacă un om ar fi

posedat de un duh rău, ar face lucruri rele, și mă gândesc că foarte mulți

dintre frații noștri au fost orbiți gândindu-se: „Eu aparțin de grupul acela!”

„Eu aparțin de o mare biserică!”

Ei nu-și dau seama că

sunt stăpâniți de același duh care a fost peste Caiafa, marele preot, și peste

ceilalți învățați din timpul Domnului Isus. De aceea, El le-a zis: „Voi

sunteți de la tatăl vostru diavolul.”

Ei erau oameni
sfinți, erau drepti și învățați, dar nu au primit
descoperirea. Nu au putut
vedea lucrarea în simplitatea Duhului Sfânt.

Dumnezeule, fă ca
inimile oamenilor să se deschidă și ajută-i să vadă timpul în
care trăim; să
vadă că mesajul a venit întocmai cum a fost spus: înainte de
judecată, pentru
ca ei să poată primi îndurare.

Îndură-te de cei care
au ridicat mâna și fă ca Duhul Sfânt să vină în trupurile lor,
în inimile lor,
în viețile lor, astfel încât să-i înnoiască și să facă din ei
oameni noi în
Isus Hristos.

Fă ca ochii lor să
fie deschiși și astfel să poată spune: „Oare de ce nu am putut
vedea aceasta și
mai înainte?”

Îndură-Te, Doamne, ca
să fie salvați în acest ceas greu, căci Te rugăm aceasta în
Numele lui Isus, în
care ți-i încredințez spre slava Ta. Amin.

Îl iubiți? Dați-mi un
ton pentru cântecul „Îl iubesc, pentru că El m-a iubit întâi.”
Haideți să

ridicăm mâinile.

Îl iubesc, Îl iubesc,

Pentru că El m-a
iubit întâi,

Și a câștigat
mântuirea mea

Pe lemnul Calvarului.

Acum, în timp ce
cântăm, întindeți mâna spre cel din față, din spatele, din
stânga sau din
dreapta voastră și dați mâna cu el.

Oh, nu este minunat?

Dacă trâmbița va suna, ce altceva mai contează? Vom lăsa
crucea jos și vom
primi o cunună. Noi nu mai putem cădea, pentru că Dumnezeu ne-
a acceptat deja.

El și-a trimis Duhul Sfânt, care este aici cu noi, făcând
exact ceea ce a
făgăduit.

Nu vă bucurați că

Dumnezeu v-a chemat? Atunci simțiți milă pentru aceștia și nu-
i condamnați. Da,

simțiți milă pentru cei care au ochii închiși și nu pot să

vădă. Un om nu poate
vedea aceste lucruri decât dacă Dumnezeu a știut încă înainte
de întemeierea
lumii că va vedea, deoarece: „*pe aceia pe care i-a hotărât mai
dinainte, i-a
și chemat; și pe aceia pe care i-a chemat, i-a și socotit
neprihăniți; iar pe
aceia pe care i-a socotit neprihăniți, i-a și proslăvit.*”
(Romani 8.30).

Aceste cuvinte sunt
scrise în Cartea Lui, căci Hristos a venit să-i răscumpere pe
aceia pe care
Dumnezeu i-a cunoscut mai dinainte și a știut că-L vor primi.
Amin.

Nu este minunat acest
lucru? Să știm că suntem aici, în după-amiaza aceasta, când am
ajuns la
sfârșitul timpului, că putem vedea aceste lucruri mari care se
întâmplă și că
noi suntem în siguranță, în Hristos.

Viața voastră
dovedește ce sunteți. Dacă ea nu se potrivește cu ce spune El,
sunteți
înșelați. Așa este. Dar dacă puteți vedea aceste lucruri și le
înțelegeți,
dați-I slavă lui Dumnezeu, căci viața voastră este plină de
neprihănirea Lui.
Atunci, nimic nu va fi prea greu pentru voi; și nu veți mai
dori să faceți
nimic greșit. Atunci nu va mai trebui să spună nimeni ce
trebuie să faceți,

căci El în voi, va îndepărta toată dorința de a face ce este rău.

Atunci nu veți spune:

„Binecuvântat să fie Dumnezeu că m-a salvat! Acum pot să fac tot ce vreau!” Nu, nu, ci veți merge drept pe mijlocul drumului.

Eu plec adesea în călătorii, dar niciodată nu-i spun soției mele:

„Doamnă Branham, în timpul cât sunt plecat, să nu ai niciun alt bărbat!” Dar nici ea nu mă prinde de guler, ca să-mi spună:

„Băiete, nici tu să nu ai alte femei!”

Dacă am proceda așa, ar mai putea fi aceea o familie? Nu. Dar ce facem când ne despărțim? Îngenunchem și ne rugăm, apoi o sărut de bun-rămas, după care-i spun: „Scumpo, roagă-te pentru mine.”

„Am să mă rog tot timpul, dragul meu.”, îmi răspunde ea, apoi plec.

Vedeți? Eu nu trebuie

să mă îngrijorez că ea ar putea merge cu un alt bărbat, așa cum nici ea nu se îngrijorează că aș merge cu o altă femeie. De ce? Pentru că ne iubim unul pe celălalt, iar câtă vreme ne iubim, totul este în ordine. Așa este.

Eu cred că chiar dacă aș face ceva rău în timpul cât voi fi plecat, chiar dacă aș merge cu o altă femeie, ea m-ar ierta. Dacă voi merge la ea și-mi voi recunoaște greșeala, cred că mă va ierta. O, dar cum aș putea să-i fac așa ceva, când biata de ea, de la treizeci și șapte de ani are părul aproape cărunț, din cauză că a stat tot timpul între mine și oameni? Eu o iubesc atât de mult pentru tot ce face pentru mine, încât n-aș vrea s-o rănesc pentru nimic în lume. Vedeți? Și câtă vreme o iubesc așa, nici nu poate fi vorba s-o înșel.

Așa este și cu voi. Câtă vreme Îl iubiți pe Dumnezeu din toată inima voastră, nici nu poate fi vorba de fumat. Nu, nu! Voi nu veți fuma nici măcar o țigară, nu veți bea whisky și nu veți face nimic rău, care L-ar putea supăra. De ce? Pentru că-L iubiți.

Dar s-ar putea să vă lăsați de băut și de fumat și să faceți alte lucruri rele.

Atunci sunteți
pierduți. Desigur.

Cuvântul spune că voi
nu ați fost mântuiți prin fapte, ci prin har, este adevărat?
Dar priviți: dacă
viața voastră se potrivește în totul cu viața lui Isus Hristos
atunci se va
împlini și cu voi ceea ce a spus El:

*„Dacă vei spune
acestui munte să se ridice și să se arunce în mare, și nu te
vei îndoii în inima
ta, vei avea ceea ce ai cerut.”*

Dar singurul lucru
care l-ar putea face pe acel munte să se miște din loc, este
să îi vorbească
Divinitatea. Acum, dacă L-ai primit pe Dumnezeu, și Viața Lui
– Zoe – este în
tine, tu devii un fiu al lui Dumnezeu, o parte din El, iar
dacă motivul tău
este corect și la fel scopul tău, atunci slavă lui Dumnezeu,
vorbește și vei
vedea ce se va întâmpla. Da, atunci trebuie să se întâmple
ceva.

Dar cum poți să
crezi, când acolo, înăuntru, nu este nimic ca să creadă?

Dumnezeu trebuie să
vină înăuntru prin Duhul Sfânt. Eu știu că sunt și o mulțime

de lucruri

înșelătoare și prefăcătorii, căci în fiecare trezire a fost ceva. Desigur.

În zilele lui Martin

Luther, problema nu a constatat în felul cum a putut vorbi el împotriva Bisericii

Catolice, și cum a ieșit din ea, ci cum de a putut să rămână în picioare în

mijlocul fanatismului care s-a ridicat, căci de fiecare dată când a avut loc o reformă, s-a întâmplat ceva.

Același lucru se

întâmplă și astăzi. Este o mulțime de fanatism care pretinde că e vindecare

divină, semne sau minuni, când în realitate nu este nimic.

Ce este un dolar

fals? Imitația făcută după un dolar adevărat. Deci, dolarul fals arată că pe

unde este și un dolar adevărat. Aceasta o spune Biblia.

Eu mă bucur că L-am

găsit pe El. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Dacă va fi cu voia Domnului, deseară

aș vrea să vorbesc despre „Ușa din spatele inimii”.

Dumnezeu să vă

binecuvânteze pe toți. Suntem încredințați că deseară, Domnul îi va salva pe

cei pierduți și-i va vindeca pe cei bolnavi. Amin.

- Amin -